Kohtulahendite kogumik

AVALIKU TEENISTUSE KOHTU OTSUS
(teine koda)
10. november 2011

Kohtuasi F-18/09

Mohamed Merhzaoui
versus
Euroopa Liidu Nõukogu

Avalik teenistus — Ametnikud — Edutamine — Palgaastmele määramine — Ametnikuna ametisse nimetatud kohalikud töötajad — Personalieeskirjade XIII lisa artikkel 10 — Muude teenistujate teenistustingimuste lisa artikkel 3 — 2008. aasta edutamine — AST teenistuskäigu ametnike teenete võrdlev hindamine — 2005/2006. aasta hindamisaruannetel põhinev menetlus — Võetud vastutuse määra kriteerium

Ese: EÜ artikli 236 ja EA artikli 152 alusel esitatud hagi, millega M. Merhzaoui palub sisuliselt tühistada nõukogu otsused määrata tema teenistuskäiguks AST 1–AST 7 assistentide tegevusüksus ning jätta ta 2008. aasta edutamise raames palgaastmele AST 2 edutamata.

Otsus: Jätta hagi rahuldamata. Jätta hageja kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja nõukogu kohtukulud.

Kokkuvõte

1. Ametnikud — Muude teenistujate teenistustingimused — Kohalikud töötajad — Personalieeskirjade XIII lisa kohaldatavus
(Personalieeskirjad, XIII lisa artikli 10 lõige 3; muude teenistujate teenistustingimused, lisa artikli 1 lõige 1; nõukogu määrus nr 723/2004)

2. Menetlus — Uute väidete esitamine menetluse käigus — Tingimused — Uus asjaolu — Mõiste
(Avaliku Teenistuse Kohtu kodukord, artikli 43 lõige 1)

3. Ametnikud — Hagi — Väited — Põhjendamise ebapiisavus — Tuvastamine omal algatusel

4. Ametnikud — Edutamine — Teenete võrdlev hindamine — Administratsiooni kaalutlusõigus — Asjaolud, mida võib arvesse võtta — Võetud vastutuse määra kriteerium
(Personalieeskirjad, artikkel 45)

5. Ametnikud — Administratsiooni aktid — Õiguspärasuse eeldamine — Vaidlustamine — Tõendamiskoormis

6. Ametnikud — Hagi — Põhjendatud huvi — Vajadus esitada isiklikult puudutavaid väiteid

7. Ametnikud — Edutamine — Teenete võrdlev hindamine — Administratsiooni kaalutlusõigus — Asjaolud, mida võib arvesse võtta
(Personalieeskirjad, artikkel 43)

8. Ametnikud — Edutamine — Edutamata jäetud kandidaadi kaebus — Rahuldamata jätmise otsus — Põhjendamiskohustus — Ulatus
(Personalieeskirjad, artiklid 25 ja 45)

1. Personalieeskirjade XIII lisa artikli 10 lõiget 3 kohaldatakse kohalikele töötajatele, kuna muude teenistujate teenistustingimuste lisa artikli 1 lõike 1 kohaselt kohaldatakse personalieeskirjade XIII lisa sätteid 30. aprillil 2004 teenistuses olevate muude teenistujate, sh seega kohalike töötajate suhtes analoogia alusel.

(vt punkt 35)

2. Avaliku Teenistuse Kohtu kodukorra artikli 43 lõike 1 järgi ei või pärast esimest seisukohtade esitamist esitada uusi väiteid, kui need ei tugine faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus. Sellega seoses tuleb märkida, et liidu kohtu otsust, mida ei olnud veel tehtud, kui hageja oma hagi esitas, kuid mis käsitleb juba olemasolevat õiguslikku olukorda, ei saa lugeda uueks asjaoluks.

(vt punkt 36)

Viide:

Esimese Astme Kohus: 20. mai 2003, kohtuasi T-80/01: Diehl-Leistner *vs.* komisjon (punkt 38).

3. Väide põhjenduse puudumise kohta on avalikul huvil põhinev väide, mida liidu kohus peab analüüsima omal algatusel. Seega ei ole põhjendamiskohustuse rikkumise väide vastuvõetamatu põhjusel, et seda ei ole hagiavalduses piisavalt käsitletud.

(vt punkt 47)

Viited:

Euroopa Kohus: 20. veebruar 1997, kohtuasi C-166/95 P: komisjon *vs.* Daffix (punkt 24).

Esimese Astme Kohus: 3 oktoober 2006, kohtuasi T-171/05: Nijs *vs.* kontrollikoda (punkt 31).

4. Personalieeskirjade artiklis 45 esinev väljend „vajaduse korral” tähendab seda, et kui põhimõtteliselt eeldatakse, et sama palgaastme teenistujad täidavad samaväärse vastutusega ülesandeid, siis juhul kui see konkreetsel juhul nii ei ole, tuleb nimetatud asjaolu edutamismenetluses arvesse võtta ning seetõttu peab administratsioon edutatavate ametnike teenete võrdleval hindamisel võtma arvesse, milline on edutatava ametniku vastutuse määr, juhul kui ametniku vastutus oli suurem kui sama palgaastme ametniku tavapäraselt võetud vastutus.

(vt punkt 59)

5. Esiteks eeldatakse haldusakti puhul, et see on õiguspärane, ja teiseks lasub tõendamiskoormis üldjuhul väite esitanud isikul, mistõttu peab hageja esitama vähemalt piisavalt täpsed, objektiivsed ja ühtelangevad tõendid, mis tema väite põhjendamiseks esitatud faktiliste asjaolude õigsust või nende tõenäosust toetaksid. Järelikult, kui hagejal puudub tõend või vähimalt kaudsete tõendite kogum, peab ta tunnistama edutamise raames tehtud otsuste õiguspärasust ega saa Avaliku Teenistuse Kohtult

nõuda, et kohus hindaks ise kõikide teiste edutamise kandidaatide hindamisaruandeid ning analüüsiks edutamise kandidaatide võetud vastutuse määra, et teha kindlaks, kas ametisse nimetav asutus tegi ilmse hindamisvea, kui ta otsustas kandidaadi edutamata jätta.

(vt punkt 61)

Viide:

Avaliku Teenistuse Kohus: 4. veebruar 2010, kohtuasi F-15/08: Wiame *vs.* komisjon (punkt 21).

6. Kuigi ametnikul ei ole õigust tegutseda seaduse või institutsioonide huvides ning ta saab tühistamishagi põhjendamiseks esitada ainult teda isiklikult puudutavaid väiteid, on see, kui väidetav õigusvastasus tekitas tagajärgi tema õiguslikule olukorrale, piisav selleks, et õigusvastasuse väidet saab pidada teda isiklikult puudutavaks väiteks.

(vt punkt 63)

Viide:

Avaliku Teenistuse Kohus: 23. jaanuar 2007, kohtuasi F-43/05: Chassagne *vs.* komisjon (punkt 100).

7. Kuigi hindamisaruanne on möödapääsmatu ametniku teenistuskäigu igakordsel hindamisel tema edutamise otsustamisel, kohustab personalieeskirjade artikkel 43 koostama hindamisaruande üksnes iga kahe aasta tagant. Kuna selles sättes ei ole ette nähtud, et edutamine peab toimuma sama sagedusega kui hindamine, siis personalieeskirjad ei välista, et edutamise võib otsustada ilma, et ametisse nimetaval ametnikul oleks hiljutist hindamisaruannet.

Võttes aga arvesse seda, et ei personalieeskirjad ega institutsiooni sise-eeskirjad ei kohusta hindamist ja edutamist ajaliselt vastavusse viima ning et administratsioonil on edutamismenetluse korraldamisel lai kaalutlusõigus – isegi kui on soovitatav, et administratsioon püüab selle poole, et edutamise üle otsustamisel oleks hiljutised hindamisaruanded olemas –, siis juhul, kui erandkorras neid aruandeid arvesse ei võeta, ei ole tegemist õigusvastasusega, eriti kui kõiki edutatavaid ametnikke koheldi samamoodi.

See kehtib seda enam, kui hindamisaruanne puudub hindamismenetluse tavapärase läbiviimise tõttu. Seega ametniku ametisse nimetamise puhul, mis võib teenistuse huvidest lähtuvalt toimuda sõltumata sellest, milline on hindamisperioodi alguse kuupäev hindamise raames, on möödapääsmatu, et alles ametisse nimetatud ametnikke hinnatakse lühema perioodi jooksul kui periood, mille jooksul hinnati tema kolleege.

(vt punktid 64–67)

Viited:

Euroopa Kohus: 17. detsember 1992, kohtuasi C-68/91: Moritz *vs.* komisjon (punkt 16).

Esimese Astme Kohus: 15. november 2001, kohtuasi T-194/99: Sebastiani *vs.* komisjon (punktid 45, 46 ja 49).

8. Ehkki ametisse nimetav asutus ei pea edutamata jätmise otsuseid põhjendama, peab ta seevastu esitama põhjenduse siis, kui jäetakse rahuldamata edutamata jäetud kandidaadi kaebus.

Seoses sellega tuleb põhjendamiskohustuse ulatust esiteks hinnata, arvestades konkreetseid asjaolusid, eelkõige akti sisu, põhjenduste olemust ja huvi, mis akti adressaadil võib olla selgituste saamiseks. Seega suurt hulka üksikisikuid hõlmava menetluse nagu edutamismenetluse raames tehtud otsuse

põhjenduse osas ei nõuta, et ametisse nimetav asutus põhjendab kaebuse rahuldamata jätmise otsust nii, et ta läheb kaugemale nimetatud kaebuses esitatud väidetest, selgitades eelkõige, mis põhjustel on igal edutataval ametnikul suuremad teened kui kaebuse esitajal.

(vt punktid 71 ja 75)

Viited:

Esimese Astme Kohus: 26. jaanuar 1995, kohtuasi T-60/94: Pierrat *vs.* Euroopa Kohus (punktid 31 ja 32); 11. juuni 1996, kohtuasi T-118/95: Anacoreta Correia *vs.* komisjon (punkt 82); 27. aprill 1999, kohtuasi T-283/97: Thinus *vs.* komisjon (punkt 73); 25. oktoober 2005, kohtuasi T-83/03: Salazar Brier *vs.* komisjon (punkt 78); 23. november 2006, kohtuasi T-422/04: Lavagnoli *vs.* komisjon (punkt 69).

Avaliku Teenistuse Kohus: 8. oktoober 2008, kohtuasi F-81/07: Barbin *vs.* parlament (punkt 27).